

INDIA

Els urbanistes fan canals

Els arquers tiren fletges

Els fusters treballen la fusta

L'home sabi es modela a sí mateix.

Fa més de dos mil anys que Siddharta Gotama el Buddha predicava aquestes precioses ensenyances per a tots aquells que l'escoltaven i volien seguir el seu camí.

En el curs del temps, aquesta sencilla i grandiosa ensenyança va ésser repetida amb diferents paraules, però amb el mateix pur i immens contingut, per Jesucrist, Lao-Tse, Krishna i molts d'altres... i encara avui les pronuncien amb la mateixa puresa i vida grans sants presents amb cos entre nosaltres; però l'home ignorant la font de tota felicitat va bebent de les aigües contaminades del materialisme, tenint com a únic fi en aquesta vida, el guanyar molts diners i disfrutar dels plaers del sexe, del menjar... i guiat per la inèrcia va rodant sense parar en la roda de plaers i sofriments.

Quan es detindrà l'home a pensar en la causa dels seus sofriments? i la seva insatisfacció?

L'home vol canviar la societat que l'envolta sense canviar-se avans a si mateix. Però això és com voler matar a un arbre podant-li les branques... l'arbre segueix creixent més i més enlaire... De la mateixa manera l'home busca la llibertat i la felicitat en l'abundància material, però això, no l'acaba mai de satisfer i busca nous sistemes socials, polítics, econòmics, ... sense adonar-se mai que l'arrel del problema està dintre seu, i que si no talla l'arbre per l'arrel no acabarà mai amb el sofriment, la insatisfacció, les guerres i tots els mals que sofreix la humanitat actual.

Recordem doncs les paraules de tots els Il·luminats que han vingut a ajudar a l'home

En aquest moment en que som conscients d'aquesta realitat, vomitem les impureses i mals hàbits de les nostres mentes i escupim d'una vegada tot l'odi i rencor que hi hagi en els nostres cors envers qualsevol criatura i mirem als demés com a germans, fills del mateix Pare i deixem-nos de diferències imaginàries de races, llengües, religions, sectes, partits i d'altres falços convencionalismes que sols ens porten a sentir-nos lluny del calor de l'amor Universal.

Ramon i Francesc.

11 i 12 DE FEBRER

Divendres i dissabte passats foren protagonistes a casa nostra: intenses vivències polítiques i sindicals. L'Assemblea de Catalunya, la Joventut Comunista de Catalunya i la Unió Obrera, els promotors. Cal meditar seriósament els tres actes

El denominador comú era aconseguir la llibertat. Uns reclamaven la llibertat dels pobles d'Espanya, els segons la llibertat de les persones, i els tercers, les dels treballadors. En els tres actes s'afrontava el tema de la llibertat, sense por. És veritat que en la seva defensa no es tenia gaire en compte el caràcter condicionat i condicionant de la persona humana. No obstant això, resulta sempre positiva la defensa dels drets humans. L'enemic més foll de la llibertat i el que la fa perillar és el mateix home. L'interès egoïsta i personalitzador. La llibertat com totes les qualitats humanes està condicionada per la limitació en el temps i en l'espai. I aquestes categories condicionants juguen un paper transcendent en la vida dels pobles i dels individus. Espai i temps coordinen una gran quantitat de relacions que moltes vegades

enmarquen llibertats personals i no per això es perd l'us i l'habitud de la llibertat. No sempre la llibertat vol dir fer allò que més m'agrada, sinó moure'm racionalment en l'espai i el temps que m'han assenyelat les meves circumstàncies. Conjuguar l'entrellat circumstància, espai, temps amb la llibertat dels pobles i dels individus no és tasca gens fàcil. Quantes vegades no es tracta de negociació de la llibertat, sinó manca d'intel·ligència per practicar-la en el lloc i moment vital!

La filosofia revolucionària de la vida pot trencar estructures i desfer entrellats, però no pot prescindir dels principis bàsics, espai i temps, i de totes llurs relacions vitals. I en les noves estructures tornarem a entrebancar-nos, perquè és una constant humana l'error, i la llibertat tornarà a ésser conflictiva. I la vida social serà un continuat trencar i desteixir. Val la pena tamany lluita? Crec que és positiva sempre que l'home en surti més alliberat i la societat s'apropi cada vegada més al poble sense fronteres.

L'existència en una ciutat de gent amb inquietuds és un compromís de caminar vers la recerca de millors formes de convivència i la seguretat de formar veritables governants, surtits del poble que estimen i capaçs de sacrificar-se per ell. Les inquietuds no han de ser mai motiu de desunió, ans al contrari, lligam de marxaires decidits. En els tres actes, fide setmana, brollaren autèntiques inquietuds. No és hora de fer la seva crítica, sinó de constatar llur existència. Important és que tothom camini. Deixem-nos de discrepàncies separadores. Caminem. Si tots caminem cercant la convivència veritat, tots ens hi trobarem a l'arribada.

Joan Sala Vila.

Granoll. C.C.-7